

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018 (Ζακχαίου Λουκ. ιθ' 1-10)

Χριστοεπιθυμία – Χριστοσωτηρία

‘Εζήτει ιδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστί’.

Όλοι μας, αγαπητοί χριστιανοί, στη ζωή μας έχουμε διάφορες επιθυμίες. Άλλες από τις επιθυμίες είναι θεάρεστες και άγιες. Άλλες είναι ουδέτερες και αχρωμάτιστες. Άλλες είναι εγωιστικές και άρα κακές και αμαρτωλές.

Πριν από την πτώση των πρωτοπλάστων, στις ψυχές των ανθρώπων, υπήρχε μόνο μια επιθυμία. Η επιθυμία να είναι μαζί με το Δημιουργό τους. Η επιθυμία, στην ψυχή τους να υπάρχει η Χάρη του Θεού. Να νοιώθουν τη στοργική παρουσία του Πατέρα. Την αγάπη, τη ζεστασιά και την ασφάλειά Του. Όπως ακριβώς το μικρό παιδί στην αγκαλιά της μάνας του.

Μετά την πτώση, κομματιάστηκε η επιθυμία και από τότε οι άνθρωποι, επιθυμούμε πολλά πράγματα. Αυτές οι επιθυμίες είναι η αιτία για όλες τις διαμάχες, για όλα τα κακά, σύμφωνα με το λόγο του Θεού. Γράφει ο Αδελφόθεος Ιάκωβος στην επιστολή του: ‘Επιθυμείτε και δεν έχετε αυτό που επιθυμείτε. Και πάνω στην επιθυμία σας να το αποκτήσετε, μπορεί να φθάσετε ακόμη και μέχρι το φόνο. Φθονείτε και επιθυμείτε με εμπάθεια και δεν μπορείτε να επιτύχετε αυτό, που επιθυμείτε. Και το αποτέλεσμα είναι ότι καταλήγετε σε συγκρούσεις και σε εχθρικές καταστάσεις. Και δεν έχετε αυτά που θέλετε, διότι δεν ζητείτε από τον Θεόν με πίστιν, ό,τι είναι καλό και ωφέλιμο για σας.’ (Ιακ. δ' 2). Οι επιθυμίες των ανθρώπων είναι η αιτία της δυστυχίας τους.

Στην ψυχή του πρωταγωνιστή του σημερινού ευαγγελίου κυριαρχούσε η εγωιστική επιθυμία του πλουτισμού. Ο Ζακχαίος, που το όνομά του στα ελληνικά σημαίνει ‘περιστέρι’, κάθε άλλο παρά άσπρο περιστέρι ήταν, μάλλον μαύρο κοράκι. Αρχιτελώνης που κατάκλεβε, που έπινε κυριολεκτικά το αίμα των ανθρώπων.

Αυτός, ο Ζακχαίος, άκουσε ότι κάποιος σπουδαίος άνθρωπος γυρίζει από πόλη σε πόλη, τον ακολουθεί κόσμος, μιλά και θεραπεύει αρρώστους. Τότε δημιουργήθηκε, χάριτι Θεού, μέσα στην ψυχή του η παράξενη επιθυμία να δει το πρόσωπό του. Να δει πώς ήταν

αυτός ο άνθρωπος. Δεν ήταν απλή περιέργεια. Ήταν η αγάπη του Θεού που δούλευε σωστικά μέσα στην ψυχή του.

Αυτή του η επιθυμία συνεχώς μεγάλωνε. Όσπου μια μέρα, στην Ιεριχώ, άκουσε φασαρία, ρωτάει και του είπαν ότι ο Ιησούς, ο προφήτης από τη Ναζαρέτ, περνά από την πόλη τους.

Αμέσως η επιθυμία του να δει το πρόσωπο του Χριστού, φουντώνει και ξεπερνά κάθε άλλη επιθυμία. Ξεπερνά την κοινωνική του θέση. Ξεπερνά το τι θα πει ο κόσμος. Τρέχει σαν μικρό παιδί, υπολογίζει από πού θα περάσει ο Χριστός, και καθώς ήταν κοντόσωμος και δεν μπορούσε από τη λαοθάλασσα να δει, ανεβαίνει, σαν τον πίθηκο, πάνω σε μια συκομοριά. Και εκεί πραγματικά σε κάποια στιγμή, είδε τον Ιησού. Αλλά τον είδε και ο Ιησούς. Τα βλέμματά τους διασταυρώθηκαν. Κατάπληκτος ακούει να τον φωνάζει με το όνομά του.

«Κατέβα Ζακχαίε. Δεν ικανοποίησα μόνο την επιθυμία σου να με δεις. Θα ικανοποιήσω και άλλες, βαθύτερες επιθυμίες σου. Θα έρθω στο σπίτι σου. Θα φάμε μαζί. Θα αγκαλιάσω τα παιδιά σου. Θα γνωριστούμε.» Αλήθεια! Μπορούμε, αδελφοί μου, να φανταστούμε τη χαρά του; Σεισμός γίνεται στη ψυχή του. Επιθυμούσε να γνωρίσει έναν άνθρωπο, όπως νόμιζε, και χωρίς να το περιμένει θα γνωρίσει το ίδιο το Δημιουργό του και το Δημιουργό του σύμπαντος κόσμου. Χωρίς να το συνειδητοποιήσει θα ζήσει στιγμές προπρωτικές, σαν τους πρωτόπλαστους στον παράδεισο. Γιατί αυτός είναι ο παράδεισος. Να βλέπουμε το πρόσωπο του Χριστού. Να λουζόμαστε στο αιώνιο φως Του.

Δεν λέει το ευαγγέλιο τι είπαν στο σπίτι. Το ευαγγέλιο μιλά μόνο για την αλλαγή. Μια αλλαγή ανέλπιστη. Σωστή μεταμόρφωση. Αυτή είναι η μετάνοια, αδελφοί μου. Μετάνοια δεν είναι ένα συναίσθημα λύπης, ή αισθήματα ενοχής για κάτι που κάναμε, ή τέλος πάντων κάποια ομολογία μπροστά στον πνευματικό. Σίγουρα η ομολογία των λαθών μας στον ιερέα, στο μυστήριο της Ιεράς εξομολογήσεως μετρά, είναι ένα μεγάλο βήμα για τη σωτηρία μας.

Όμως πραγματική και ολοκληρωμένη μετάνοια είναι η αλλαγή στη ζωή μας. Κάτι τέτοιο έγινε στο Ζακχαίο. Το κοράκι έγινε πραγματικά περισσότερι. Ακούστε την απόφασή του, όπως μας τη διασώζει ο ευαγγελιστής Λουκάς στο σημερινό ευαγγέλιο: 'Τα μισά μου χρήματα θα τα δώσω στους φτωχούς. Από τα άλλα μισά θα αποζημιώσω στο τετραπλάσιο όσους αδίκησα'. Με άλλα λόγια άδειασε το πορτοφόλι του. Γέμισε όμως η ψυχή του και η

ζωή του με Θεό, χαρά και πραγματική ευτυχία. Ο Κύριός μας αναφωνεί ότι στο σπίτι του Ζακχαίου έγινε σωτηρία. Αυτό είναι η σωτηρία. Το να γίνει σώος, δηλαδή σωστός ο άνθρωπος, ολοκληρωμένος. Οι επιθυμίες οι κομματιασμένες να γίνουν μια, η προπρωτική επιθυμία του Θεού. Το να θέλει ο άνθρωπος να σκέφτεται μόνο το Θεό, να λατρεύει μόνο το Θεό, να υπηρετεί μόνο το Θεό.

Να ευχηθούμε αδελφοί μου, να δημιουργηθεί στην ψυχή μας η επιθυμία να γνωρίσουμε βαθύτερα τον Χριστό. Ενόψει και της Μεγάλης Σαρακοστής που πλησιάζει. Γι' αυτό και η Εκκλησία έβαλε αυτό το ευαγγέλιο σήμερα. Για να προβληματιστούμε. Να διψάσουμε για Χριστό. Για να κάνουμε όσα η Εκκλησία εισηγείται για τη Σαρακοστή, με λαχτάρα και προθυμία. Για να είμαστε έτοιμοι σαν τον Ζακχαίο να θυσιάσουμε πράγματα, για να δούμε και να συναντήσουμε το Χριστό.

Η σχέση μας με την Εκκλησία δεν θα είναι τότε τυπική. Δε θα κάνουμε κάποια πράγματα επειδή πρέπει. Αλλά θα είναι η εκκλησιαστική μας ζωή, μια λαχτάρα να απολαύσουμε το Χριστό. Να γεμίσει ο Χριστός τη ζωή μας με νόημα, με χαρά, με βαθιά ικανοποίηση. Η μια επιθυμία για τον Χριστό θα καλύψει τις τόσες άλλες εγωιστικές ή έστω αδιάφορες επιθυμίες, που τόσο μας βασανίζουν. Θα πάψουν τότε σύμφωνα με τον αδελφόθεο Ιάκωβο οι συγκρούσεις, οι πόλεμοι, τα μίσση και οι χωρισμοί. Θα βλέπουμε τους άλλους ως εικόνες Θεού. Όπως πραγματικά είναι.

Η ιστορία του Ζακχαίου, μάς δίνει κουράγιο και αισιοδοξία. Όσο δύσκολη και αν φαίνεται η σωτηρία μας, ο Χριστός θέλει και μπορεί να μας τη δώσει. Αρκεί να καλλιεργήσουμε την επιθυμία για να τον γνωρίσουμε βαθύτερα και με κάθε θυσία να αφήσουμε την αγάπη του να γεμίσει την καρδιά μας. Να επαναληφθεί δηλαδή στη ζωή μας η ιστορία του Ζακχαίου. Αμήν!

Χρυσόστομος Παπαδόπουλος

Θεολόγος